

**Презентація курсу
“Історія історичної науки”
доктор історичних наук,
професор Стронський Генріх
Йосипович**

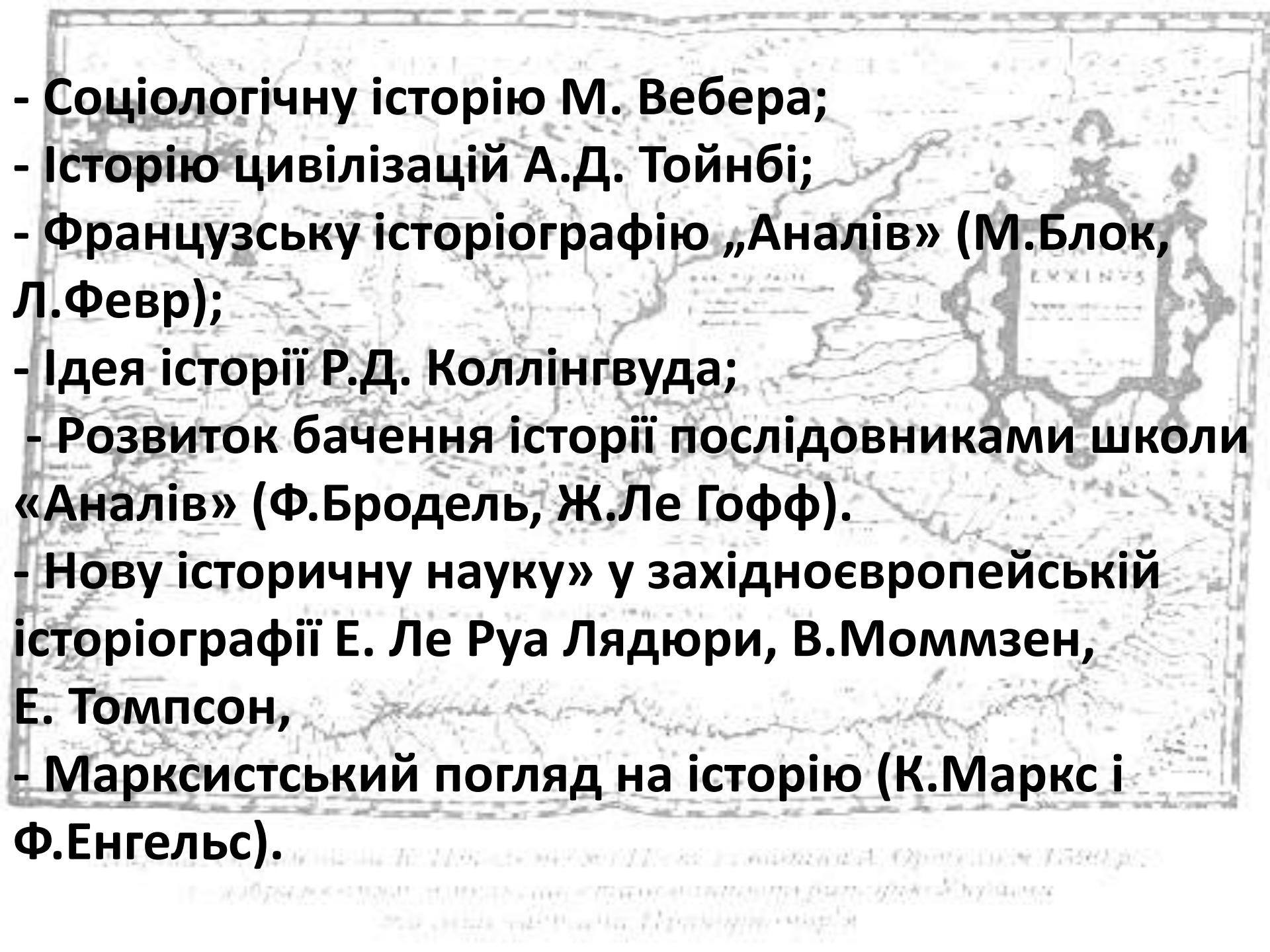
Мета курсу:

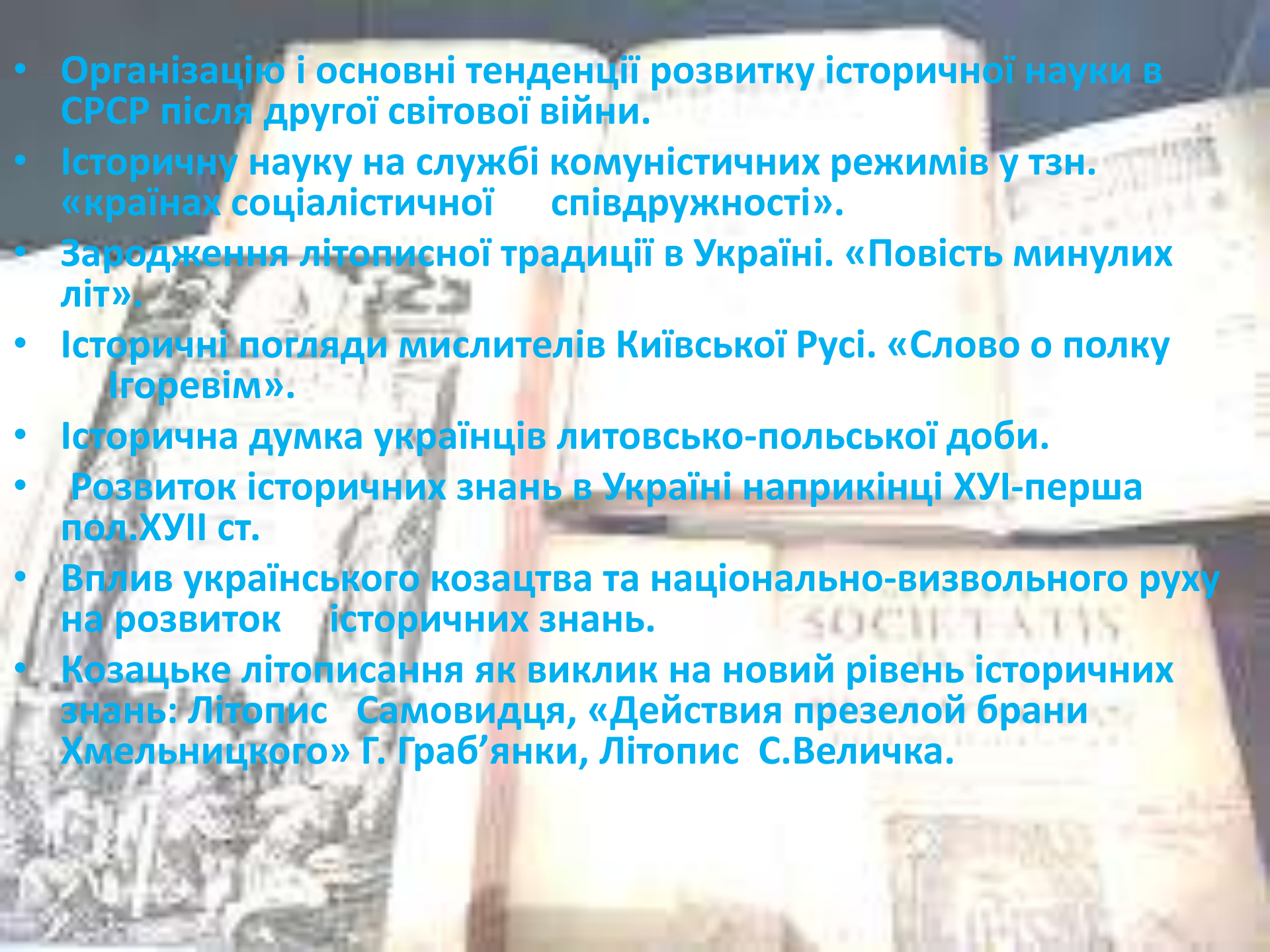
- вивчення методології історичної науки

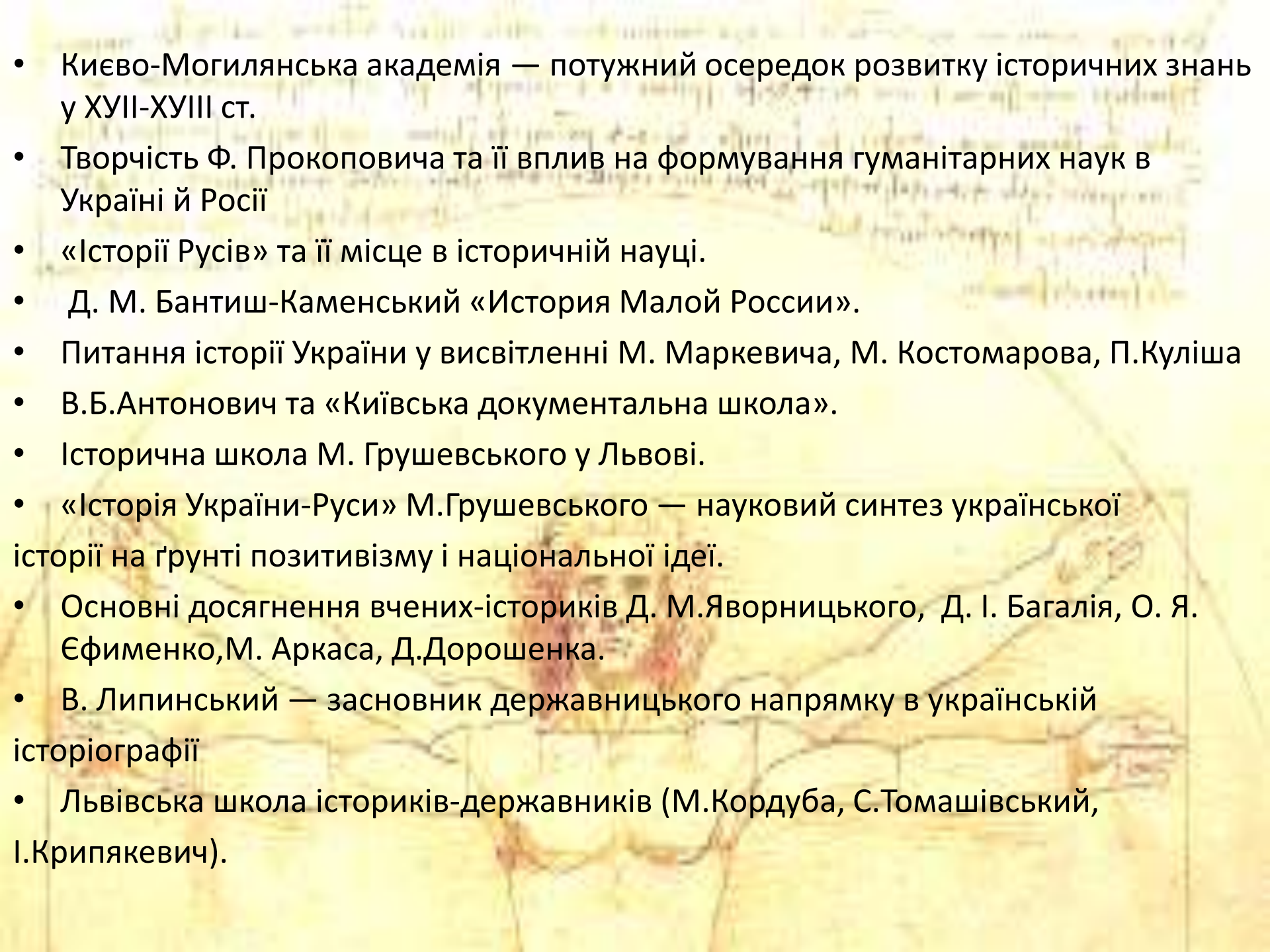
Вивчаючи цей курс, здобувачі вищої освіти
дізнаються:

- минуле і сучасне в історичних працях Геродота, Фукідіда та Ксенофонта, Корнелія Таціта та Гая Светонія Транквілла, Відукінда, Тітмара Мерзебурзького, Іоахима Флорського та Гвіберта Ножанського, Прокопія Кесарійського, Феофана і його послідовників, Михаїла Псела, Никита Хоніата, Леонарда Бруні Аретино, Флавіа Бьондо, Помпонія Лето, Лоренцо Валла, Нікколи Макіавеллі та Франческа Гвіччардіні, Ж. Д'Аламбер, Д. Дідро, Ш. Луї де Монтеск'є, Ф. Вольтера, Ж. Тюрго, Ж. Кондорсе, Б. Франкліна, Т. Пейна, Т. Джеферсона, Дж. Адамса, Б. Нібура, Л. Ранке, Й. Дройзена, Г. Трейчке, Е. Бьорк, Т. Маколей, Т. Карлейль, Ж. де Местр, Ф.Р. Шатобріан, О. Тьєррі, Ф. Гізо, Ф. Міньє, Ж. Мішле, І. Тена, А. де Токвіля, Ш. Ланглуа, Ш. Сеньобоса, А. Сореля та інших.

-
- Соціологічну історію М. Вебера;
  - Історію цивілізацій А.Д. Тойнбі;
  - Французську історіографію „Аналів» (М.Блок, Л.Февр);
  - Ідея історії Р.Д. Коллінгвуда;
  - Розвиток бачення історії послідовниками школи «Аналів» (Ф.Бродель, Ж.Ле Гофф).
  - Нову історичну науку» у західноєвропейській історіографії Е. Ле Руа Лядюри, В.Моммзен, Е. Томпсон,
  - Марксистський погляд на історію (К.Маркс і Ф.Енгельс).

-
- Організацію і основні тенденції розвитку історичної науки в СРСР після другої світової війни.
  - Історичну науку на службі комуністичних режимів у тзн. «країнах соціалістичної співдружності».
  - Зародження літописної традиції в Україні. «Повість минулих літ».
  - Історичні погляди мислителів Київської Русі. «Слово о полку Ігоревім».
  - Історична думка українців литовсько-польської доби.
  - Розвиток історичних знань в Україні наприкінці ХУІ-перша пол.ХУІІІ ст.
  - Вплив українського козацтва та національно-визвольного руху на розвиток історичних знань.
  - Козацьке літописання як виклик на новий рівень історичних знань: Літопис Самовидця, «Действия презелой брани Хмельницкого» Г. Граб'янки, Літопис С.Величка.

-
- Києво-Могилянська академія — потужний осередок розвитку історичних знань у ХУІІ-ХУІІІ ст.
  - Творчість Ф. Прокоповича та її вплив на формування гуманітарних наук в Україні й Росії
  - «Історії Русів» та її місце в історичній науці.
  - Д. М. Бантиш-Каменський «История Малой России».
  - Питання історії України у висвітленні М. Маркевича, М. Костомарова, П.Куліша
  - В.Б.Антонович та «Київська документальна школа».
  - Історична школа М. Грушевського у Львові.
  - «Історія України-Руси» М.Грушевського — науковий синтез української історії на ґрунті позитивізму і національної ідеї.
  - Основні досягнення вчених-істориків Д. М.Яворницького, Д. І. Багалія, О. Я. Єфименко, М. Аркаса, Д.Дорошенка.
  - В. Липинський — засновник державницького напрямку в українській історіографії
  - Львівська школа істориків-державників (М.Кордуба, С.Томашівський, І.Крип'якевич).

Повернення з еміграції М. Грушевського та його історична школа в Києві.

М.І.Яворський — керівник марксистського історичного фронту та його крах

Реорганізація системи науково-дослідницьких закладів історичного профілю

Політичні репресії щодо істориків у кінці 1920-х — 1930-х рр.

Відновлення роботи науково-дослідних установ історичного профілю у повоєнні роки.

Ідеологічні репресії сталінського режиму щодо українських істориків.

Українська історіографія в час хрущовської «відлиги». Творчі особистості шістдесятництва у галузі історичної науки.

Стан історичної науки в добу брежнєвського «застою».

Криза історичної науки в Україні в 1980-х — 1990-х рр.

Методологічна переорієнтація пострадянських істориків України.

Організаційні зміни в системі науково-дослідних установ історичної науки незалежної України. Досягнення у створенні наукової історії